

2009. május 7., csütörtök

Jelentés az emberi jogok helyzetéről a világban (2008) és az EU ezzel kapcsolatos politikája

P6_TA(2009)0385

Az Európai Parlament 2009. május 7-i állásfoglalása az emberi jogok helyzete a világban című 2008-as éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2008/2336(INI))

(2010/C 212 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió 10. emberi jogi éves jelentésére (2008) (14146/1/2008 tanácsi dokumentum),
- tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződés 3., 6., 11., 13. és 19. cikkére, valamint az EK-Szerződés 177. és 300. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és valamennyi vonatkozó nemzetközi emberi jogi okmányra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Alapokmányára,
- tekintettel az ENSZ valamennyi emberi jogi egyezményére és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel a regionális emberi jogi okmányokra, ideértve különösen az emberi jogokról és a népek jogairól szóló afrikai chartát, az afrikai nők jogairól szóló fakultatív jegyzőkönyvet, az emberi jogokról szóló amerikai egyezményt és az emberi jogokról szóló arab chartát,
- tekintettel a gázai övezet helyzetéről szóló, 2009. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint az Általános Ügyek és Küllkapcsolatok Tanácsának a közel-keleti békefolyamatról szóló, 2009. január 27-i következtetéseire,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) Római Statútumának 2002. július 1-jei hatálybalépésére és a Parlament ICC-vel kapcsolatos állásfoglalásaira ⁽³⁾,
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló egyezményére és az Európai Uniónak az emberkereskedelem elleni küzdelemre és annak megelőzésére vonatkozó legjobb gyakorlatokról, normákról és eljárásokról szóló tervére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek (ECHR) a halálbüntetés minden körülmények között történő eltörléséről szóló 13. sz. jegyzőkönyvére,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen vagy megalázó bánásmód elleni ENSZ egyezményre (Kínzáselleni Egyezmény),
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ egyezményre,
- tekintettel a nőkkal szembeni megkülönböztetés valamennyi formájának megszüntetéséről szóló ENSZ egyezményre és a fakultatív jegyzőkönyvére,

⁽¹⁾ Valamennyi releváns alapszöveghez ld. a Külügyi Bizottság A6-0128/2007 jelentésének III. mellékletében foglalt táblázatot.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0025.

⁽³⁾ HL C 379., 1998.12.7., 265. o.; HL C 262., 2001.9.18., 262. o.; HL C 293. E, 2002.11.28., 88. o.; HL C 271. E, 2003.11.12., 576. o.; Elfogadott szövegek, 2008. május 22., P6_TA(2008)0238; Elfogadott szövegek, 2008. október 21., P6_TA(2008)0496.

⁽⁴⁾ HL C 311., 2005.12.9., 1. o.

2009. május 7., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára ⁽¹⁾,
- tekintettel az AKCS-EK partnerségi megállapodásra és annak felülvizsgálatára ⁽²⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az emberi jogok globális helyzetére vonatkozó korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) 5. és 7. ülészakáról szóló, 2007. június 7-én ⁽⁴⁾ és 2008. február 21-én ⁽⁵⁾ elfogadott állásfoglalásaira, valamint az EJT-vel kapcsolatos tárgyalások eredményeiről szóló állásfoglalására,
- tekintettel az európai uniós megállapodásokban foglalt emberi jogi és demokrácia klauzuláról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratóriumra irányuló kezdeményezésről szóló, 2007. február 1-jei ⁽⁷⁾ és 2007. április 26-i ⁽⁸⁾ állásfoglalására, valamint az ENSZ Közgyűlésnek a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2007. december 18-i 62/149. sz. határozatára,
- tekintettel a női nemi szervek csonkításáról szóló, 2001. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, amely megerősíti, hogy az ilyen csonkítás bármely formája, akármilyen fokú is legyen, a nők elleni erőszakos cselekménynek minősül, és alapvető jogaik megsértését jelenti,
- tekintettel a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és az emberi jogokkal kapcsolatos konzultációk működéséről szóló, 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾, ideértve a nők jogait is, amelyekkel minden emberi jogi párbeszéd során kifejezetten is foglalkozni kell,
- tekintettel az EU szankcióknak az emberi jogok területén végrehajtott uniós fellépések és politikák részeként történő értékeléséről szóló, 2008. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel „A gyermek jogairól szóló EU stratégia felé” című, 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽¹³⁾ a véleménynyilvánítás szabadságáról az interneten,
- tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének sürgős eseteiről elfogadott valamennyi állásfoglalására,
- tekintettel a Lisszabonban, 2007 decemberében tartott európai uniós NGO Emberi Jogi Fórumra,
- tekintettel a fogyatékkal élő emberek jogairól szóló ENSZ egyezményre, amelyet az Európai Közösség és a tagállamok többsége 2007. március 30-án aláírt, és amely kötelezettségként írja elő, hogy a harmadik országok felé irányuló emberi jogi intézkedésekbe integrálják a fogyatékkal élő személyek érdekeit és aggályait is,

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.; HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽³⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 125. E, 2008.5.22., 220. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0065.

⁽⁶⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽⁷⁾ HL C 250. E, 2007.10.25., 91. o.

⁽⁸⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 775. o.

⁽⁹⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 126. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 214. o.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0405.

⁽¹²⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 24. o.

⁽¹³⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 879. o.

2009. május 7., csütörtök

- tekintettel az emberi jogi jogvédőkről szóló ENSZ nyilatkozatra és az ENSZ főtitkárnak az emberi jogi jogvédők helyzetével foglalkozó különleges képviselője tevékenységeire,
 - tekintettel a minden személy erőszakos eltűnés elleni védelméről szóló, 2006. decemberben elfogadott nemzetközi egyezményre,
 - tekintettel a következő európai uniós iránymutatásokra ⁽¹⁾: a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítása, gyermekek fegyveres konfliktusban, emberi jogi jogvédők, halálbüntetés, kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód, harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd, a gyermek jogainak előmozdítása és védelme, a nők elleni erőszak és a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelem,
 - tekintettel az EU választási megfigyelői missziókról szóló, 2008. május 8-i állásfoglalására: célkitűzések, gyakorlatok és jövőbeni kihívások ⁽²⁾,
 - tekintettel 2009. január 14-i állásfoglalására az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának fejlődéséről, beleértve az EU szerepét ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére és 112. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0264/2009),
- A. mivel az emberi jogok és e jogok védelme az emberi méltóság elismerésén alapul; mivel ezzel összefüggésben érdemes felidézni az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának nyitó sorait: „tekintettel arra, hogy az emberiség családja valamennyi tagja vele született méltóságának, valamint egyenlő és elidegeníthetetlen jogainak elismerése alkotja a szabadság, az igazság és a béke alapját a világon”,
- B. mivel a jog érvényesülése, a szabadság, a demokrácia és a jogállamiság az ember méltóságának valódi elismeréséből fakad, és mivel ennek elismerése az alapja minden emberi jognak,
- C. mivel a Tanács és a Bizottság által készített, az emberi jogokról szóló 10. EU éves jelentés (2008) általános áttekintést ad az uniós intézmények emberi jogokkal kapcsolatos tevékenységeiről az Európai Unión belül és kívül,
- D. mivel ennek az állásfoglalásnak a célja a Bizottság, a Tanács és a Parlament emberi jogi tevékenységeinek vizsgálata, értékelése és bizonyos esetekben konstruktív kritika megfogalmazása,
- E. mivel az Európai Unió belső emberi jogi teljesítményének közvetlen hatása van hitelességére és arra a képességére, hogy hatékony külső emberi jogi politikát hajtson végre,
- F. mivel erőfeszítéseket kell tenni és nagyobb figyelmet fordítani az alapvető emberi jogok, különösen a politikai jogok tiszteletben tartására a kétoldalú vagy regionális kereskedelmi megállapodások tárgyalása és végrehajtása során, még a fontos kereskedelmi partnerekkel kötött megállapodásoknál is,
- G. mivel szükséges tiszteletben tartani az emberi jogi klauzulákat az Európai Unió és harmadik országbeli partnerei által aláírt megállapodásokban,

⁽¹⁾ HL C 327., 2005.12.23., 4. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0194.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0021.

2009. május 7., csütörtök

H. mivel az emberi jogokat előmozdító politikák továbbra is fenyegetésnek vannak kitéve a világ különféle régióiban, mivel az emberi jogok megsértése óhatatlanul együtt jár a jogsértők azon erőfeszítésével, hogy csökkentsék az e jogokat előmozdító bármely politika hatását, különösen azokban az országokban, ahol az emberi jogok megsértése kulcsfontosságú a nem demokratikus kormány hatalomban tartásához,

1. úgy véli, hogy az EU-nak egy koherens és következetes politika felé kell haladnia az emberi jogok fenntartása és előmozdítása érdekében szerte a világon, és hangsúlyozza az ilyen politika hatékonyabb folytatásának szükségességét;

2. megismétli azon meggyőződését, hogy az emberi jogok előmozdítása terén az előrelépés érdekében az EU közös kül- és biztonságpolitikáját (KKBP) meg kell erősíteni, és biztosítani kell, hogy az emberi jogok előmozdítását mint a KKBP egyik fő célkitűzését, amint azt az Európai Unióról szóló Szerződés 11. cikke rögzíti, szigorúan végrehajtsák az EU-nak a világ valamennyi országával folytatott párbeszédei és intézményi kapcsolatai keretében;

3. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítést, és javítsák az Európai Unió arra való képességét, hogy gyorsan tudjon reagálni az emberi jogok harmadik országok általi megsértésére; hangsúlyozza, hogy a mai világban az EU fontos szerepet játszik az emberi jogok területén és nőnek az ezzel összefüggő elvárások; felhív egy közös EU emberi jogi irányvonalra mind külpolitikájában, mind pedig a határain belül;

4. további maximális éberségre hív fel az EU és harmadik országbeli partnerei által aláírt megállapodásokban foglalt emberi jogi klauzulák tiszteletben tartását illetően, valamint arra, hogy ilyen klauzulákat a jövőbeli megállapodásokba is következetesen illesszenek be; rámutat arra, hogy az emberi jogi klauzula, mivel lényeges elemnek minősül, a megállapodás valamennyi rendelkezésére irányadó; megismétli felhívását, hogy e klauzulát szisztematikusan kísérje valódi végrehajtási mechanizmus is;

Az Európai Unió 2008-as éves jelentése az emberi jogokról

5. hangsúlyozza az Európai Unió emberi jogi éves jelentésének jelentőségét az EU emberi jogi politikájának elemzése és értékelése terén, és elismeri az uniós intézmények tevékenységeinek pozitív szerepét e területen;

6. megismétli kérését, hogy több és jobb információt kell biztosítani a politikák értékeléséhez, és elemekre és iránymutatásokra kell javaslatot tenni az általános megközelítés javítására, az ellentmondások minimalizálására és a politikai prioritások országonkénti kiigazítására egy emberi jogi országstratégia vagy legalább is az országstratégia dokumentumokban egy emberi jogi fejezet elfogadása céljából; megismétli felhívását a harmadik országok emberi jogi helyzetével kapcsolatos uniós politikák, eszközök és kezdeményezések alkalmazásának és eredményeinek rendszeres időszakos értékelésére; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy konkrét számszerűsíthető mutatókat és követelményeket dolgozzanak ki e politikák hatékonyságának mérésére;

7. üdvözli a 2008-as jelentésnek a Tanács és a Bizottság általi nyilvános bemutatását a Parlament Emberi Jogi Albizottságának 2008. november 4-én, az 1948. december 10-i Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 60. évfordulója alkalmából tartott ülésén, valamint a Parlament plenáris ülésén ugyanazon a napon, amikor átadták az éves „gondolatszabadságért” Szaharov-díjat is a kínai Hua Csiának;

8. ismét felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy azonosítsák a „különösen aggályos országokat”, ahol különösen nehéz előmozdítani az emberi jogokat, és azokat az országokat, ahol megsértik az emberi jogokat, és hogy e célból dolgozzanak ki kritériumokat, amelyek alapján mérni lehet az országokat emberi jogi teljesítményük függvényében, lehetővé téve ezáltal konkrét politikai prioritások megállapítását;

9. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket az emberi jogokról szóló éves jelentésük terjesztése és a lehető legszélesebb közönséghez történő eljuttatása érdekében; felhív nyilvános tájékoztatási kampányok tartására is az Európai Unió e területtel kapcsolatos profiljának erősítése céljából;

2009. május 7., csütörtök

10. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsenek rendszeres tanulmányokat az Európai Unió emberi jogokkal kapcsolatos tevékenységeinek társadalmi hatásairól és ismertségéről;
11. úgy véli, hogy a jelentés bemutatja, hogy a különböző tagállamokban végzett felmérések ellenére az Európai Unió nem végezte el a tagállamok gyakorlatainak értékelését a Bush elnökség alatti amerikai kormányzat által folytatott terrorizmusellenes politikával összefüggésben;
12. a perui kongresszus által 2008 áprilisában egyhangúlag elfogadott állásfoglalással összhangban felhívja a Tanácsot, hogy mérlegelje a Movimiento Revolucionario Túpac Amaru (Túpac Amaru Forradalmi Mozgalom) felvételét a terrorista szervezetek európai listájára;
13. hangsúlyozza, hogy a világ közvéleményének széles rétegei szemében a bevándorlási politika kihívást képvisel az Európai Unió emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos külpolitikai fellépéseinek hitelessége tekintetében;

A Tanács és a Bizottság tevékenységei nemzetközi fórumokon az emberi jogok területén

14. úgy véli, hogy a Tanács emberi jogi titkárságának mennyiségi és minőségi fejlesztése lehetővé tenné az Európai Unió számára, hogy tovább növelje profilját az emberi jogok előmozdítása és tiszteletben tartásának biztosítása terén külpolitikájában; várakozásai szerint a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő jövőbeni kinevezése, aki egyben a Bizottság alelnöke is lesz, jelentősen erősíthetné az EU koherenciáját és hatékonyságát, ha a Lisszaboni Szerződés hatálya lépne;
15. lényegesnek tartja, hogy – tekintettel az emberi jogi kérdések fontosságára a konfliktus- és konfliktus utáni helyzetekben – az Európai Unió valamennyi különmegbízottja a jövőben rendelkezzen olyan mandátummal, amely kifejezetten megemlíti az emberi jogok előmozdítását és tiszteletben tartásának biztosítását;
16. megismétli a Bizottsághoz intézett kérését, hogy ösztönözze az Európai Unió tagállamait és azokat a harmadik országokat, amelyekkel csatlakozási tárgyalások vagy a kapcsolatok megerősítését célzó tárgyalások vannak folyamatban, hogy írják alá, és ratifikálják az ENSZ és az Európa Tanács valamennyi alapvető emberi jogi egyezményét és azok fakultatív jegyzőkönyveit, és működjenek együtt a nemzetközi emberi jogi eljárásokkal és mechanizmusokkal; különösen felhív arra, hogy az Európai Unió és az ENSZ EJT kössön keretmegállapodást az ENSZ egyezmények valamennyi tagállam általi ratifikálásának és végrehajtásának előmozdítása céljából;
17. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák nyomatékos erőfeszítéseiket a Római Statútum egyetemes ratifikációjának és a szükséges nemzeti végrehajtási jogszabályok elfogadásának előmozdítására, összhangban a Tanácsnak a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2003. június 16-i 2003/444/KKBP közös álláspontjával⁽¹⁾ és a közös álláspont nyomán követésére irányuló, 2004. évi cselekvési tervvel; kéri, hogy az ilyen erőfeszítéseket terjesszék ki a Nemzetközi Büntetőbíróság kiváltságairól és mentességeiről szóló megállapodás ratifikálására és végrehajtására is, amely a Nemzetközi Büntetőbíróság számára fontos operatív eszköz; üdvözli, hogy a Római Statútum ratifikálása Madagaszkár, a Cook-szigetek és Suriname által, 2008-ban, az alapokmányt aláíró államok számát 108-ra emelte 2008. júliusban; követeli, hogy a Cseh Köztársaság mint az egyetlen uniós tagállam, amely még nem ratifikálta a Római Statútumot, végre tegye ezt meg, további késedelem nélkül⁽²⁾; sürgeti Romániát, hogy vonja vissza az Egyesült Államokkal fennálló kétoldalú mentességi megállapodását;

⁽¹⁾ HL L 150., 2003.6.18., 67. o.

⁽²⁾ 2008. július 18-án 85 állam nem ratifikálta még a Római Statútumot: Algéria, Angola, Örményország, Azerbajdzsán, Bahama-szigetek, Bahrein, Banglades, Belarusz, Bhután, Brunei, Kamerun, Zöld-foki szigetek, Chile, Kína, Elefántcsontpart, Kuba, Cseh Köztársaság, Koreai Demokratikus Népköztársaság, Egyiptom, El Salvador, Egyenlítői-Guinea, Eritrea, Etiópia, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, India, Indonézia, Irán, Irak, Izrael, Jamaica, Kazahsztán, Kiribati, Kuvait, Kirgizisztán, Laosz, Libanon, Líbia, Malajzia, Maldív-szigetek, Mauritánia, Mikronézia Szövetségi Államai, Moldova, Monaco, Marokkó, Mozambik, Mianmar/Burma, Nepál, Nicaragua, Omán, Pakisztán, Palau, Pápua-Új-Guinea, Fülöp-szigetek, Katar, Orosz Föderáció, Ruanda, Santa Lucia, Sao Tome és Principe, Szaúd-Arábia, Seychelle-szigetek, Szingapúr, Salamon-szigetek, Szomália, Sri Lanka, Szudán, Szváziföld, Szíria, Thaiföld, Togo, Tonga, Tunézia, Törökország, Türkmenisztán, Tuvalu, Ukrajna, Egyesült Arab Emírátsok, Amerikai Egyesült Államok, Üzbegisztán, Vanuatu, Vietnám, Jemen, Zimbabwe.

2009. május 7., csütörtök

18. felkéri az EU valamennyi elnökségét, hogy a harmadik országokkal tartott valamennyi uniós csúcstalálkozó és párbeszéd során vessék fel a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködés fontosságát, ideértve az EU-Oroszország csúcstalálkozót és az EU-Kína párbeszédet is, és sürgeti az EU tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket a Bírósággal, és kössenek kétoldalú megállapodásokat az ítéletek végrehajtásáról, valamint a tanúk és az áldozatok védelméről; elismeri továbbá az EU és a Nemzetközi Büntetőbíróság közötti együttműködési és segítségnyújtási megállapodást, és ennek alapján felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy adjanak meg a Bíróságnak minden szükséges segítséget a folyamatban levő ügyekben, beleértve a helyszíni támogatást is; ennek keretében üdvözli, hogy Belgium és Portugália 2008 májusában segítséget nyújtott Jean-Pierre Bemba letartóztatásához és a Nemzetközi Bíróságnak való átadásához;

19. felhív a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ egyezménynek az Európai Közösség és a tagállamai általi azonnali ratifikálására; ragaszkodik ahhoz, hogy fakultatív jegyzőkönyvét az egyezmény szerves részének tekintsék, és felhív az egyezményhez és a jegyzőkönyvhöz ⁽¹⁾ való egyidejű csatlakozásra;

20. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy 2009-ben tovább erősítsék az Európai Unió és a tagállamok aktív fellépését az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos ügyekben a különféle nemzetközi fórumokon való részvételük során, ideértve az EJT-ben, az ENSZ Közgyűlésben, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Miniszteri Tanácsában és az Európa Tanácsban folytatott munkát;

21. üdvözli az EIDHR által finanszírozott, az emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó konferenciát, amelyre az Európai Parlamentben, Brüsszelben, 2008. október 7–8-án került sor, az Európai Parlament, a Bizottság és az ENSZ egyik fontos intézményközi kezdeményezéseként, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulója alkalmából;

22. üdvözli az Európai Unió és az Európa Tanács között, a 2007. májusában aláírt egyetértési nyilatkozat keretében megvalósuló együttműködést; üdvözli, hogy az EU elnökség, a Bizottság, az Európa Tanács főtitkára és az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének részvételével 2007. október 23-án és 2008. március 10-én négyoldalú értekezletet tartottak; újra megerősíti az együttműködés további előmozdításának fontosságát az emberi jogok, a jogállamiság és a pluralista demokrácia terén, amelyek közös értékei mindkét szervezetnek és valamennyi EU tagállamnak;

23. üdvözli a Bizottság és az Európa Tanács által 2008. június 18-án aláírt megállapodást az EU Alapjogi Ügynökségben folytatandó együttműködésről; rámutat arra, hogy a megállapodás előírja rendszeres találkozókat szervezését, az információcserét és a tevékenységek koordinálását;

24. üdvözli, hogy a 2008. május 19-30. között tartott dublini diplomáciai konferencia elfogadta a fűrtös bombákról szóló egyezményt; aggódik amiatt, hogy nem minden EU tagállam írta alá az egyezményt a 2008. december 3-án, Oslóban rendezett aláírási konferencián, és felkéri őket, hogy ezt mihamarabb tegyék meg ⁽²⁾; megjegyzi, hogy az egyezmény elrendeli a polgári lakosságnak elfogadhatatlan ártalmat okozó valamennyi fűrtös bomba azonnali és feltétel nélküli betiltását;

25. üdvözli Szerbia együttműködését Radovan Karadžić őrizetbe vételében és a volt Jugoszláviával foglalkozó Nemzetközi Büntetőtörvényszéknek (ICTY) való átadásában; aggodalommal jegyzi meg, hogy Ratko Mladić és Goran Hadžić továbbra is szabadlábon van, és még nem állították őket az ICTY elé; e tekintetben felhívja a szerb hatóságokat az ICTY-vel való teljes körű együttműködés biztosítására, aminek az összes még szabadlábon lévő vádlott őrizetbe vételéhez és átadásához kell vezetnie annak érdekében, hogy út nyíljon a stabilizációs és társulási megállapodás ratifikálására;

⁽¹⁾ 2008. novemberéig Ausztria, Magyarország, Szlovénia és Spanyolország ratifikálta mind az egyezményt, mind a fakultatív jegyzőkönyvet.

⁽²⁾ Az EU tagállamok közül Ciprus, Észtország, Finnország, Görögország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Románia és Szlovákia nem írta még alá az egyezményt.

2009. május 7., csütörtök

26. ssürgeti valamennyi tagállamot, hogy teljes mértékben működjenek együtt a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási mechanizmusokban, és különösen a szökésben lévők bíróság elé állításában; nagy aggodalommal jegyzi meg, hogy Szudán folyamatosan elmulasztja Ahmad Muhammad Harún („Ahmad Harún”) és Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman („Ali Kusajb”) őrizetbe vételét és a Nemzetközi Büntetőbíróságnak történő átadását, ezzel megszegve az ENSZ Biztonsági Tanács 1593. sz. határozata (2005) szerinti kötelezettségeit; határozottan elítéli Szudán megtorló intézkedéseit azt követően, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság letartóztatási parancsot adott ki al-Basír elnök ellen, és mélységes aggodalmát fejezi ki az ember jogok védelmezőivel szembeni közelmúltbeli fellépés miatt, amelynek következtében 2008 júniusában letartóztatták Mohamed esz-Szárit, akit 17 év börtönbüntetésre ítélték a Nemzetközi Büntetőbírósággal folytatott együttműködéséért; üdvözlí Haszan at-Turábi, a legnagyobb ellenzéki csoport, a Népi Kongresszus Pártja (PCP) vezetőjének szabadon bocsátását azon kijelentése miatti két hónapos fogvatartása után, amikor felszólította al-Basír elnököt, hogy vállalja a politikai felelősséget a Darfúrban elkövetett bűntettekért; végül, emlékeztet a Szudánról és a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására⁽¹⁾, és ismételten felhívja az EU elnökségeket és a tagállamokat, hogy cselekedjenek a 2008. márciusi EU nyilatkozatban kifejezett szándékuknak és a Szudánról szóló, 2008. júniusi tanácsi következtetéseknek megfelelően, mely utóbbi megállapítja, hogy az EU „készen áll arra, hogy intézkedéseket vegyen fontolóra olyan személyek ellen, akik felelősek a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együtt nem működésért, amennyiben a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködésről szóló 1593. sz. ENSZ BT határozat szerinti kötelezettséget továbbra is semmibe veszik”;

27. üdvözlí a legelső per 2009. január 26-i megnyitását a Nemzetközi Büntetőbíróság előtt, Thomas Lubanga, a Kongói Demokratikus Köztársaság (KDK) állampolgára ellen, és megjegyzi, hogy a nemzetközi büntetőjog történetében ez az első olyan per, ahol az áldozatok aktívan részt vesznek az eljárásban; ezzel összefüggésben sürgeti a Nemzetközi Büntetőbíróságot, hogy fokozza a kommunikációs erőfeszítéseit, hogy a válsághelyzetben levő országok közösségeit konstruktív közreműködésre vegye rá a Nemzetközi Büntetőbírósággal, amelynek célja, hogy előmozdítsa a mandátuma iránti megértést és támogatást, jól kezelje az elvárásokat, és lehetővé tegye e közösségek számára a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási eljárás figyelemmel követését és megértését; üdvözlí a KDK együttműködését Thomas Lubanga, Germain Katanga és Mathieu Ngudjolo átadásában a Nemzetközi Büntetőbíróságnak; helyteleníti azonban, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Bosco Ntaganda ellen kiadott letartóztatási parancsát még nem hajtották végre, és felhívja az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának következő üléseit, hogy követelje Bosco Ntaganda azonnali letartóztatását és a Nemzetközi Büntetőbíróságnak történő átadását; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban a már eddig is ingató helyzetet az Úr Ellenállási Hadserege (LRA) által elkövetett újabb támadások még tovább destabilizálták, amelyek során 2008. december 24. és 2009. január 13. között a Kongói Demokratikus Köztársaság északi részén legalább 620 polgári lakost brutális módon legyilkoltak, és több mint 160 gyermeket elraboltak; hangsúlyozza ezért, hogy sürgősen le kell tartóztatni az LRA parancsnokokat, amint azt a Parlament a Joseph Kony elleni vádemelésről és Nemzetközi Büntetőbíróság elé állításáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalásában⁽²⁾ is követelte; aggodalommal jegyzi meg, hogy még mindig nem hajtották végre a Nemzetközi Büntetőbíróság által az ugandai LRA négy tagja ellen kiadott elfogatóparancsot sem;

28. elégedetten veszi tudomásul az új amerikai kormány által tett első ígéretes kijelentéseket a Nemzetközi Büntetőbíróságról, amelyekben elismerik, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság „fontos és hiteles eszközévé válhat a Kongóban, Ugandában és Darfúrban elkövetett kegyetlenségekért felelős felső vezetés felelősségére vonásra irányuló törekvéseknek”⁽³⁾, és felhívja az USA-t, hogy ismétlje meg az aláírását, és kötelezze el magát jobban a Nemzetközi Büntetőbíróság mellett, különösen az olyan helyzetekben való együttműködés által, amelyekben a Nemzetközi Büntetőbíróság vizsgálatot folytat vagy amelyekre vonatkozóan előzetes elemzést készít;

29. ismét elégedetten tesz említést az őshonos népek jogairól szóló nyilatkozatnak az ENSZ Közgyűlés általi elfogadásáról, amely létrehozza a kereteket ahhoz, hogy az államok kirekesztés vagy megkülönböztetés nélkül védhessék és mozdíthassák elő az őshonos népek jogait; sürgeti azért a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a nyilatkozat végrehajtását, különösen az EIDHR-en keresztül, és közben különösen sürgesse valamennyi tagállamot, hogy sürgősen ratifikálják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) az őshonos és törzsi népekről szóló 169. egyezményét, amely jogilag kötelező érvényű okmányként támogatja a szóban forgó nyilatkozatban lefektetett elveket; üdvözlí ugyanakkor a Bizottságnak az őshonos népekre irányuló tevékenységeit, és üdvözlí az „Őshonos és törzsi népek jogainak előmozdítása jogi tanácsadás, kapacitásépítés és párbeszéd révén” című projektet, amelyet a Bizottság és az ILO közös irányítású projektként

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0238.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0496.

⁽³⁾ Az Egyesült Államok állandó képviselője, Susan E. Rice nagykövet nyilatkozata a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásáról, a Biztonsági Tanács 2009. január 29-i ülésén.

2009. május 7., csütörtök

kezdemenyezett; megállapítja, hogy csaknem húsz évvel a hatálybelépése után mindössze három tagállam ratifikálta az ILO-egyzményt, nevezetesen Dánia, Hollandia és Spanyolország; következőképpen bátorítja azokat a kezdeményezéseket, amelyek e fontos jogalkotási eszköz ismertebbé válására és a hatékonyságának fokozására irányulnak, biztosítván ratifikálását valamennyi tagállam által;

30. megismétli a romákra vonatkozó európai keretstratégia kidolgozására irányuló felhívását, tekintettel a roma közösségek sajátos szociális helyzetére az Európai Unióban, a tagjelölt országokban, valamint a stabilizációs és társulási folyamatban részt vevő országokban; elégedetten veszi tudomásul a Bizottság első „EU-roma csúcstalálkozóját”, amelyre 2008 szeptemberében került sor a Bizottság és a francia elnökség közös védnöksége alatt, azzal a céllal, hogy előmozdítsa a határozott kötelezettségvállalást a konkrét problémák megoldása, és olyan mechanizmusok létrehozása mellett, amelyek révén biztosítható a romák helyzetének jobb megértése egész Európában;

31. üdvözli a Durban felülvizsgálati konferencián 2009. április 21-én elért konszenzust a rasszizmus elleni világkonferencia nyomán követéseként elfogadott zárodokumentummal kapcsolatban, amely többek között teljes körűen védi a nemzetközi jog definíciója szerinti szólásszabadságot, ismételten és nyomatékosan felszólít a migránsok jogainak védelmére, valamint elismeri a többszörös és súlyosabb formájú megkülönböztetés előfordulását; elítéli Mahmud Ahmedinedzsád elnök beszédét, amely ellentétes volt a konferencia szellemével és céljával, azaz a rasszizmus legyőzésével; üdvözli az EJT-nek a Durban felülvizsgálati konferencia előkészítő bizottságaként eljáró érdemi ülésszakait, amelyekre 2008. április 21-től május 2-ig és 2008. október 6-tól 17-ig került sor;

32. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy a 2009. április 20–24. között Genfben megrendezett, a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és az azzal kapcsolatos intolerancia elleni durban felülvizsgálati konferencián (Durban II.) a Tanács nem vállalt vezető szerepet, a tagállamok pedig képtelenek voltak közös stratégiában megállapodni; mélységesen sajnálja az egység és az együttműködés hiányát, különösen az EU külpolitikájának az új uniós szerződés szerinti várható megerősödésének fényében; felhívja a Bizottságot és különösen a Tanácsot, hogy fejtse ki a Parlament számára, terveztek-e uniós stratégiát, illetve milyen erőfeszítéseket tettek egy közös álláspont elfogadása érdekében, valamint hogy tegyen jelentést a Durban II. konferencián történekről és a konferencia eredményének következményeiről;

33. üdvözli a Bizottság által, 2008 márciusában megszervezett második Európai Gyermekjogi Fórumot, amely az eltűnt gyermekekkel kapcsolatos riasztó mechanizmusok kérdésére, valamint a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés kérdéseire összpontosított, különös figyelemmel a roma gyermekekre;

34. üdvözli a kultúrák közötti párbeszéd európai évét (2008), amelyet a Bizottság kezdeményezett, és az Európai Parlament és a Tanács határozatai által hoztak létre; megismétli, hogy a kultúrák közötti párbeszéd egyre fontosabb szerepet játszik az európai identitás és polgárság megerősítésében; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy nyújtsanak be a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítására irányuló stratégiákat, saját hatáskörükben mozdítsák elő a Civilizációk Szövetségének célkitűzéseit és továbbra is biztosítsák a szövetség politikai támogatását;

Az Egyesült Nemzetek Emberi Jogi Tanácsa (EJT)

35. üdvözli az EJT munkáját, továbbá hangsúlyozza kulcsfontosságú szerepét az egész ENSZ struktúráján belül és arra való potenciálját, hogy értékes keretül szolgáljon az Európai Unió multilaterális emberi jogi erőfeszítéseikhez; megjegyzi, hogy az új testületnek folyamatosan dolgoznia kell a nagyobb hitelesség megszerzésén;

36. hangsúlyozza, hogy a civil társadalom szervezeteinek szerepvállalása elengedhetetlen az EJT hatékonyságához;

37. üdvözli az egyetemes időszakos felülvizsgálat kezdetét és a felülvizsgálat első körét, amelyre 2008. áprilisban és májusban került sor, és amely az eredmény-jelentéseknek az EJT 2008. júniusi plenáris ülése általi elfogadásával ért véget; megjegyzi, hogy az új mechanizmus első két ciklusának végrehajtása megerősítette az egyetemes időszakos felülvizsgálat potenciálját, és bízik abban, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmus végrehajtása további konkrét eredményeket és javulást ér el; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szorosan kövessék figyelemmel az egyetemes időszakos felülvizsgálat kötelezettségvállalásait, és felhívja a Tanácsot, hogy konzultáljon a Parlamenttel ebben az ügyben;

2009. május 7., csütörtök

38. megállapítja, hogy amint arra az éves jelentés is rámutat, az EU tagállamok kisebbségben vannak az EJT-ben; felhívja az EU intézményeket és a tagállamokat, hogy e helyzet megoldása érdekében tegyenek összehangolt lépéseket, és kössenek megfelelő szövetségeket azokkal az országokkal és nem állami szereplőkkel, amelyek folyamatosan kiállnak az emberi jogok egyetemes és oszthatatlan volta mellett;

39. e tekintetben felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítsék meg az EJT-en belül a más regionális csoportokhoz tartozó demokratikus kormányokkal való együttműködésüket annak érdekében, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt elvek tiszteletben tartását célzó kezdeményezések sikerének esélyét javítsák; kéri a Bizottságot, hogy készítsen éves jelentést az ENSZ-ben jellemző szavazási mintákról az emberi jogokat érintő ügyekben, és elemezze, hogy azokat miként befolyásolták az EU és a tagállamai, illetve a más ország-csoportok által alkalmazott politikák;

40. megerősített együttműködésre hív fel az Európa Tanács és az Európai Unió között a kisebbségi jogok előmozdítása, valamint a regionális és kisebbségi nyelvek védelme terén, a diszkrimináció-ellenesség jogi eszközeinek felhasználásával a sokszínűség és a tolerancia előmozdítása érdekében;

41. megerősíti a különleges eljárások és az országmandátumok létfontosságú voltát az EJT-ben; úgy véli, hogy a mandátumok megújítására irányuló folyamatnak átláthatónak kell lennie; üdvözlö az ENSZ különleges eljárások új kézikönyvét, és szorgalmazza, hogy folytassák az olyan független és tapasztalt jelöltek kinevezésére irányuló erőfeszítéseket, akik kellően reprezentatívak, mind földrajzi, mind pedig nemi értelemben; tudomásul veszi a tematikus és országmandátumokkal kapcsolatos közelmúltbeli fejleményeket; üdvözlö az újonnan létrehozott tematikus mandátumokat, amelyek a rabszolgaság jelenkori formáival, valamint a biztonságos ivóvízhez és köztisztasághoz való hozzáféréssel foglalkoznak; üdvözlö, hogy a szudáni emberi jogi helyzettel foglalkozó különleadó mandátumát 2009 júniusáig meghosszabbították;

42. üdvözlö, hogy az EU kezdeményezte egy rendkívüli EJT-ülésszak megtartását Burmáról 2007 októberében, ami egy határozat elfogadásához vezetett 2008 júniusában, amely elítéli az emberi jogok szisztematikus és folyamatos megsértését és a gyermekkatona toborzását Burmában, és sürgeti a burmai kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül valamennyi politikai foglyot bocsássa szabadon;

Az Európai Unió emberi jogi iránymutatásai terén elért teljesítmény

43. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés végső ratifikációjának késedelve ellenére az új európai külügyi szolgálat létrehozására irányuló előkészületeket proaktív módon fel kell használni arra, hogy harmonizálják a tagállamok és a Bizottság külföldi misszióinak megközelítéseit az emberi jogok terén, a struktúrák és a személyi állomány egymás közötti megosztásával, hogy valódi „európai uniós nagykövetségeket” hozzanak létre;

44. tudomásul veszi a szlovén és a francia elnökség törekvését a gyermek jogairól szóló EU emberi jogi iránymutatások véglegesítésére; várakozással tekint annak elébe, hogy a következő évben megkapja a konkrét végrehajtási intézkedések tervezeteit, amelyek az alapvető iránymutatások által alkalmazott holisztikus és átfogó megközelítés végrehajtására fognak koncentrálni;

45. úgy véli, hogy meg kell tenni a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az EU missziók szisztematikusabb módon foglalkozzanak az emberi jogi kérdésekkel, például emberi jogi fókuszpontok kijelölésével, valamint azáltal, hogy az emberi jogokra és az azok végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat beépítik az EU missziók személyzeti képzési programjaiba;

A nők helyzete, a nők elleni erőszak és a nők ellen elkövetett gyilkosságok

46. üdvözlö, hogy a francia elnökség 2008 második felében új prioritást adott a „nők” kérdéskörnek az Európai Unió emberi jogi tevékenységével összefüggésben; hangsúlyozza különösen az olyan tragikus jelenségek elleni harc szükségességét, mint a nők elleni erőszak (beleértve a nők körülméltelésének gyakorlatát) és a nők ellen elkövetett gyilkosságok (beleértve a nemek szerinti szelektív abortusz gyakorlatát);

2009. május 7., csütörtök

47. tekintve, hogy a nemzetközi közösség sikertelenül próbált pozitív változást elérni Zimbabwében (emberi jogi katasztrófa), felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg ennek mögöttes okait, határozzanak meg hatékonyabb politikákat, és tájékoztassák a Parlamentet arról, hogy milyen intézkedéseket szándékoznak tenni, figyelembe véve az EU és tagállamai, valamint számos afrikai – különösen dél-afrikai – ország közötti kapcsolatok jellegét;

48. üdvözlí, hogy 2008. december 8-án új iránymutatásokat fogadtak el, ezzel átfogó stratégiát hozva létre a nők biztonságának garantálására irányuló EU fellépés megerősítésére, különösen a konfliktusok által sújtott országokban, de egyéb országokban is; sajnálja azonban, hogy a Parlamentet nem vonták be szorosabban az új iránymutatások kidolgozásába, és e tekintetben felhív egy mechanizmus létrehozására a Parlament véleményének jövőbeli kikérésére, mind az új iránymutatások kidolgozása, mind pedig értékelésük és felülvizsgálatuk során;

49. felhívja mindenesetre a figyelmet a nők emberi jogaival kapcsolatos uniós politikák és fellépések fejlesztése terén meglévő hiányosságokra; úgy találja, hogy e hiányosságokat tükrözi a Tanács jelentése is, amennyiben a különféle tematikus kérdések értékelésekor nem szolgál részletes adatokkal;

A halálbüntetés

50. emlékeztet az ENSZ Közgyűlés által 2007. december 18-án elfogadott, a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló határozatra (62/149. határozat), amely a halálbüntetés alkalmazását illetően globális moratóriumra hív fel; hangsúlyozza, hogy a határozat azzal végződik, hogy felhívást intéz az Egyesült Nemzetek valamennyi tagállamához, hogy vezessenek be moratóriumot a kivégzésekre, a halálbüntetés eltörlése érdekében;

51. üdvözlí az EU nevében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnöke, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének elnöke, a Miniszterek Bizottságának elnöke és a főtitkára által 2008. október 10-én aláírt halálbüntetés elleni közös nyilatkozatot - az aláírásra a „halálbüntetés elleni európai napon” került sor, amit minden év október 10-én ünnepelnek; megerősíti, hogy a halálbüntetés tilalma egyike az Európai Unió Alapjogi Chartája kulcsfontosságú rendelkezéseinek, a Charta 2. cikke kifejezetten úgy rendelkezik, hogy „senki sem ítéltethető halálra, vagy végezhető ki”;

52. üdvözlí a halálbüntetésről szóló EU iránymutatások felülvizsgált és aktualizált változatát; megerősíti, hogy az EU minden körülmények között ellenzi a halálbüntetést, és ismét hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság megerősítéséhez, és az emberi jogok progresszív fejlődéséhez;

53. felhívja az elnökséget, hogy ösztönözze Olaszországot, Lettországot, Lengyelországot és Spanyolországot, amelyek bár aláírták, de nem ratifikálták az ECHR 13. jegyzőkönyvét a halálbüntetés minden körülmények közötti eltörléséről, hogy ezt tegyék meg; elismeri e tekintetben, hogy a halálbüntetésről szóló iránymutatásokat koherensebben lehetne végrehajtani, ha a tagállamok az ilyen jegyzőkönyveket és egyezményeket aláírnák és ratifikálnák;

54. üdvözlí, hogy a halálbüntetés visszaszorulóban van, miután azt minden bűncselekményre vonatkozóan eltörölte Ruanda és Üzbegisztán is 2008-ban; üdvözlí az iráni büntetőtörvénykönyv tervezetét, amely tiltja a megkövezéses büntetéseket, és sürgeti az iráni parlamentet, hogy úgy zárja le a büntetőtörvénykönyvet, hogy az a megkövezés teljes tilalmáról rendelkezzen; elítéli, hogy az iráni rezsim még mindig alkalmazza a halálbüntetést, és kivégez 18 éven aluli vádlottakat is (különösen azokat, akiknek egyedüli „bűne” a sharia jog szerint az, hogy homoszexuális kapcsolatot folytattak); hangsúlyozza, hogy Irán az egyetlen olyan ország, amely 2008-ban fiatalok jogsértőket végzett ki; mélységesen aggasztja, hogy Iránban legalább 130 fiatalok vár halálbüntetést; ismételt elítéli, hogy az iráni rendszer növekvő mértékben alkalmazza a halálbüntetést, amely Iránt rögtön Kína után, a második helyre teszi a legnagyobb számú kivégzésekkel rendelkező országok ligatáblázatában; megjegyzi, hogy Guatemalában nem szabtak ki halálbüntetést; aggályának ad azonban hangot annak lehetősége miatt, hogy a halálbüntetést elkezdhetik újra alkalmazni; sürgeti a guatemalai kormányt, ezzel szemben, hogy valóban kötelezze el magát a halálbüntetésre vonatkozó egyetemes moratórium mellett; üdvözlí azonban Colom elnök 2008. márciusi döntését,

2009. május 7., csütörtök

amelyek a halálbüntetés eltörléséhez vezethetnek Guatemalában; kifejezi aggályát a halálbüntetés megtartása miatt a perui belső jogban; megjegyzi, hogy 2007 óta a Legfelsőbb Bíróság valamennyi halálbüntetési ügyet felülvizsgál Kínában; továbbra is aggódik azonban amiatt, hogy még mindig Kína hajtja végre a legnagyobb számú kivégzést a világon; elítéli a halálbüntetés gyakorlatát Belaruszban, amely az egyetlen olyan ország Európában, ahol még alkalmazza a halálbüntetést, és ily módon szembeszegül az európai értékekkel;

Kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód

55. sürgeti valamennyi EU tagállamot, amely még nem írta alá és/vagy nem ratifikálta a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvét (OPCAT), hogy ezt a legsürgősebben tegye meg;

56. továbbra is aggódik az Európai Unió azon tagállamainak az emberi jogok melletti valódi elkötelezettsége miatt, amelyek megtagadják a személyek erőszakos eltűnés elleni védelméről szóló, fent említett nemzetközi egyezmény aláírását; üdvözli, hogy Argentína 2008 májusában ratifikálta az egyezményt, és felszólítja az Európai Unió valamennyi tagállamát, amelyek ezt még nem tették meg, hogy az egyezményt haladéktalanul írják alá, és ratifikálják ⁽¹⁾;

57. üdvözli a Tanács által 2001 áprilisában elfogadott, és 2008-ban aktualizált EU iránymutatásokat a kínzásról, amelyek célja operatív eszközök biztosítani az EU számára a harmadik országokkal való kapcsolataiban minden szinten és a multilaterális emberi jogi fórumokon is annak érdekében, hogy támogassa és megerősítse a világ minden részén a kínzás és a kegyetlen bánásmód megelőzésére és megszüntetésére irányuló, folyamatban lévő erőfeszítéseket; megismétli, hogy az EU szilárdan elkötelezett a kínzás és a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód abszolút tilalmának fenntartása mellett;

58. elvárja, hogy a Tanács és a Bizottság bővítsék együttműködésüket az Európa Tanáccsal abból a célból, hogy létrehozzanak egy egész Európára kiterjedő, kínzástól és a kegyetlen bánásmód más formáitól mentes övezetet, világos jeleként annak, hogy az európai országok szilárdan elkötelezettek elsősorban saját határainkon belül az ilyen gyakorlat megszüntetése mellett, követendő példát mutatva ezáltal a világ más országainak is, ahol sajnálatos módon ez a gyakorlat még létezik;

59. üdvözli a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódról vagy büntetésről szóló EU iránymutatások értékelését, amely ezen a területen az intézkedések további megerősítésére irányuló új ajánlásokat és végrehajtási intézkedéseket tartalmaz; elégedetten veszi tudomásul „A kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről szóló EU iránymutatások végrehajtása” című tanulmányban foglalt ajánlások beépítését, mely tanulmányt a Parlament Emberi Jogi Albizottságának 2007. június 28-án, a COHOM-nak pedig 2007 decemberében mutattak be; elégedetten veszi tudomásul az iránymutatások végrehajtásának vizsgálatából levont következtetéseket; üdvözli a végrehajtási intézkedéseket, amelyek célja e tekintetben iránymutatást nyújtani az EU misszióinak és a Bizottság delegációinak; ebben az összefüggésben üdvözli az egyedi esetekre vonatkozó fellépés sajátos kritériumait, és sajnálja az olyan intézkedések hiányát, amelyek megakadályoznák személyek olyan országoknak történő átadását, ahol kínzásnak vagy más embertelen vagy megalázó büntetés veszélyének lehetnek kitéve; e tekintetben ismét sürgeti az EU-t, hogy feleljen meg a kínzással és kegyetlen bánásmóddal kapcsolatos nemzetközi és regionális okmányokban lefektetett normáknak és szabályoknak;

60. üdvözli az EU tártámogatását élvező, az ENSZ Közgyűlés által 2008. március 4-én elfogadott 62/148. határozatot a kínzásról és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódról vagy büntetésről, emlékeztetve arra, hogy a kínzástól és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódtól vagy büntetéstől való mentesség olyan alapvető jog, amelyet minden körülmények között védeni kell; megjegyzi, hogy az Európai Unió emberi jogi parlamenti bizottságainak hálózata 2008. június 25-én tartotta második ülését az Európai Parlamentben, Manfred Nowak, a kínzással foglalkozó ENSZ különleges előadó jelenlétében, különös figyelmet fordítva a kínzás elleni küzdelemre;

⁽¹⁾ Az egyezményt aláírta (2008. novemberi állapot): Belgium, Dánia, Németország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Írország, Olaszország, Ciprus, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia, Ausztria, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Finnország, Svédország (csak öt ország – Albánia, Argentína, Franciaország, Honduras és Mexikó – ratifikálta az egyezményt, melynek hatálybalépéséhez 20 ratifikálás szükséges).

2009. május 7., csütörtök

61. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák a diplomáciai démarche-ok gyakorlatát az Európai Unió valamennyi nemzetközi partnerével szemben a kínzás és az embertelen bánásmód betiltásáról, valamint a kínzás túlélőinek nyújtandó rehabilitációs támogatásról szóló nemzetközi egyezmények ratifikálását és végrehajtását illetően; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a kínzás és az embertelen bánásmód elleni küzdelmet tekintse az EU emberi jogi politikája kiemelt prioritásának, különösen az EU iránymutatások és valamennyi más EU eszköz, mint például az EIDHR fokozott végrehajtásával, és annak biztosításával, hogy a tagállamok tartózkodjanak diplomáciai biztosítékok olyan harmadik országoktól való elfogadásától, ahol valós veszélye van annak, hogy embereket kínzásnak vagy embertelen bánásmódnak vetnek alá;

62. megjegyzi a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés során alkalmazható egyes áruk kereskedelméről szóló, 2005. június 27-i 1236/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ fontosságát, amely megtiltja az olyan áruk exportját és importját, amelyeknek a halálbüntetés, kínzás vagy más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés céljából történő alkalmazáson kívül, más gyakorlati haszna nincs, és amely 2006. július 30-án lépett hatályba; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy végezzék el e rendelet tagállamok általi végrehajtásának értékelését, és vizsgálják meg a rendelet hatálya kiterjesztésének lehetőségét;

63. elítéli, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban 1 350 000 lakóhelyét elhagyni kényszerült személy él, ideértve az Észak-Kivuban tartózkodó 850 000 ilyen személyt is; ismételt hangsúlyozza a sürgős fellépés szükségességét egy mindenre kiterjedő vizsgálat formájában, amelynek célja, hogy igazságszolgáltatás elé állítsák a CNDP (Nemzeti Kongresszus a Nép Védelméért) és a Mai Mai fegyveresek által, 2008 novemberében, Kiwanjaban meggyilkolt mintegy 150 ember haláláért felelős elkövetőket; felszólítja a Kongói Demokratikus Köztársaság és Ruanda kormányát, hogy biztosítsák teljes körű támogatásukat a MONUC (ENSZ misszió a Kongói Demokratikus Köztársaságban) számára a régióban, békefenntartói mandátumának teljesítése terén, és tegyenek lépéseket annak érdekében, hogy megvédjék a térségbeli polgári lakosokat a máig előforduló erőszaktól és súlyos atrocitásoktól; továbbá kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a naponta előforduló súlyos nemzetközi humanitárius jogi jogsértések kivizsgálását, beleértve a nemi erőszak, az önkényes gyilkosságok és a kínzás eseteit, és vizsgálják meg egy olyan határozott EU stratégia végrehajtásának szükségességét, amely elősegítheti a változást a régióban;

64. továbbra is mélységesen aggasztja a súlyos humanitárius válság Zimbabwében, a kolerajárvány és az, hogy a Mugabe-rezsim nem hajlandó hatékony választ adni e válságra; felhívja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyíltan ítélje el a Mugabe-rezsim intézkedéseit, és – egy hosszú távú humanitárius segélyprogram formájában – erősítsék meg a zimbabwei nép melletti elkötelezettségüket; elítéli továbbá az emberi jogi jogvédőknek és a civil társadalom tagjainak – többek között Jestina Mukokonak – a Mugabe-rendszer általi megfélemlítését és fogva tartását, és felhív arra, hogy e tettek elkövetőit állítsák igazságszolgáltatás elé;

A gyermekek jogai

65. ismételten hangsúlyozza a „gyermekek fegyveres konfliktusban” EU iránymutatások végrehajtásának szükségességét; sürgeti valamennyi államot, hogy fogadják el a 2007. évi párizsi kötelezettségvállalásokat, hogy megvédjék a gyermekeket a törvénytelen toborzástól vagy attól, hogy őket fegyveres erők vagy felfegyverzett csoportok használják;

66. üdvözli ezen iránymutatások 2008. június 16-án elfogadott frissített változatát, és elégedetten jegyzi meg, hogy az EU utasította nagyköveteit, hogy a 13 prioritást élvező országot illetően egyedi stratégiákat állapítsanak meg az iránymutatásokban meghatározott hat új tematikus kérdés végrehajtására, melyek a következők: toborzás, gyilkolás és csonkítás, iskolák és kórházak elleni támadások, humanitárius hozzáférés megakadályozása, szexuális és nemi alapú erőszak, nemi erőszak és visszaélés;

(1) HL L 200., 2005.7.30., 1. o.

2009. május 7., csütörtök

67. üdvözlí a gyermekek, különösen a fegyveres konfliktusban érintett gyermekek jogairól szóló európai tanácsi következtetések 2008. júniusi elfogadását; megjegyzi, hogy a Tanács felhívta a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is biztosítsák az emberi jogi, biztonsági és fejlesztési politikák és programok koherenciáját, egymást kiegészítő jellegét és koordinálását annak érdekében, hogy a fegyveres konfliktus gyermekekre gyakorolt rövid-, közép- és hosszú távú hatásait hatékony, fenntartható és átfogó módon lehessen kezelni;

68. üdvözlí a felülvizsgált kontroll-lista EU általi elfogadását 2008. júniusban, amelynek célja a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek védelmének az európai biztonsági és védelmi politikába történő integrálása; megjegyzi, hogy ez érdemi javulást jelent, különösen a gyermekvédelem meghatározásának kidolgozásában, a fegyveres konfliktusban érintett gyermekekre vonatkozó specifikus képzésben, a figyelemmel kísérésben és jelentéstételben, a láthatóság és a tudatosság javításában, valamint a helyszínen speciális szakértők alkalmazásának és a missziók/műveletek és Brüsszel közötti szakértői kommunikáció kibővítésének lehetőségében;

69. üdvözlí az elnökségi kezdeményezéseket a fegyveres konfliktusban érintett gyermekekre vonatkozóan; tudomásul veszi a szlovén elnökség által, 2008 áprilisában megrendezett konferenciát: „A hatás növelése a helyszínen – a civil szervezetek és az EU együttműködése a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek tematikus területén”;

70. tudomásul veszi az ENSZ Közgyűlés által, 2008. február 22-én elfogadott határozatot a gyermekekről és a fegyveres konfliktusról, valamint az ENSZ főtitkár különleges képviselőjének jelentését; nyomatékosan elítéli a gyermekek toborzását és fegyveres konfliktusban való alkalmazásukat Csádban és Irakban;

71. üdvözlí az ENSZ Biztonsági Tanács „gyermekek és a fegyveres konfliktus” témával foglalkozó munkacsoportjának éves jelentését és következtetéseit; nyomatékosan elítéli a gyermekek jogainak súlyos megsértését és a gyermekek folyamatos felhasználását fegyveres konfliktusokban Sri Lankán, Burmában, a Fülöp-szigeteken, Szomáliában, Kongóban és Burundiban;

72. üdvözlí, hogy 16 EU tagállam ⁽¹⁾ aláírta a fegyveres erőszakról és fejlesztésről szóló Genfi Nyilatkozatot, 97-re növelve ezáltal az aláíró államok számát; sürgeti azt a 11 EU tagállamot, amelyek még nem írták alá a Genfi Nyilatkozatot, hogy ezt a lehető leghamarabb tegyék meg;

73. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még nem írták alá és nem ratifikálták a gyermek jogairól szóló egyezmény ⁽²⁾ fakultatív jegyzőkönyveit, hogy ezt késedelem nélkül tegyék meg;

74. üdvözlí, hogy 2008-ban a Bizottság a „Befektetés az emberekbe” című tematikus program keretében pályázatot hirdetett civil szervezetek projektjei számára a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek és a gyermekkereskedelem témájában; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is fordítson különleges figyelmet a fegyveres konfliktusban érintett gyermekek helyzetére;

Emberi jogi jogvédők

75. üdvözlí az emberi jogi jogvédőkről 2008. október 7-8-án tartott konferenciát; megerősíti az Európai Unió elkötelezettségét az emberi jogi jogvédők védelmének javítása iránt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában felvázolt jövőkép megvalósítására irányuló küzdelmük során;

⁽¹⁾ Bulgária, Németország, Írország, Görögország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország, Magyarország, Hollandia, Ausztria, Portugália, Románia, Szlovénia, Svédország, Finnország és az Egyesült Királyság.

⁽²⁾ A gyermek jogairól szóló egyezmény a gyermekkereskedelemtől, gyermekprostitúciótól és gyermekpornográfiától szóló fakultatív jegyzőkönyve (2008. novemberi állapot): nem ratifikálta a Cseh Köztársaság, Németország, Írország, Luxemburg, Magyarország, Málta, Finnország és az Egyesült Királyság. A gyermek jogairól szóló egyezménynek a gyermekek fegyveres konfliktusban való részvételéről szóló fakultatív jegyzőkönyve (2008. novemberi állapot): nem ratifikálta Észtország, Hollandia és Magyarország.

2009. május 7., csütörtök

76. felhívja a figyelmet arra, hogy világszerte gyermekek milliói válnak szexuális visszaélések vagy kizsákmányolás áldozatává; kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg mindent a gyermekekkel szembeni visszaélések és szexuális kizsákmányolás megelőzése és leküzdése, az ilyen kizsákmányolás és visszaélések áldozatainak védelme, valamint a gyermekekkel szembeni szexuális kizsákmányolás és szexuális visszaélés elleni küzdelem terén folytatott nemzeti és nemzetközi együttműködés előmozdítása érdekében;

77. üdvözli a Miniszterek Tanácsa által 2008. február 6-án elfogadott Nyilatkozatot az Európa Tanácsnak az emberi jogi jogvédők védelmének javítására és tevékenységeik előmozdítására irányuló fellépéséről;

78. üdvözli, hogy az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) 2006-ban létrehozta az emberi jogi jogvédők fókuszpontját abból a célból, hogy figyelemmel kövesse az emberi jogok helyzetét valamennyi EBESZ tagországban; sürgeti az EU intézményeket, hogy fokozzák az emberi jogi jogvédőknek nyújtott támogatásukat egy fókuszpont létrehozásával az Európai Parlamentben, a Tanácsban és a Bizottságban is, az egyedi esetek nyomon követésének, valamint a más nemzetközi és európai szervezetekkel való koordináció javítása céljából;

79. üdvözli az emberi jogi jogvédőkről szóló EU iránymutatások 2008. évi felülvizsgált változatát; kiemeli, hogy rendelkezéseket építettek be annak érdekében, hogy javítsák az EU missziók által az emberi jogi jogvédőknek biztosított támogatást és védelmet, például az iránymutatások végrehajtására vonatkozó helyi stratégiákkal, helyi emberi jogi munkacsoportokkal, valamint évente legalább egyszer találkozők szervezésével az emberi jogi jogvédők és diplomataik között; üdvözli ugyanakkor, hogy lehetővé tették sürgősségi vízumok kiadását és ideiglenes menedék nyújtását az EU tagállamokban, a harmadik országokban veszélyben levő emberi jogi jogvédők gyors megsegítését és védelmét szolgáló intézkedéseként;

80. ismét felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy konkrétan is fontolják meg az emberi jogi jogvédők számára nyújtható veszélyhelyzeti vízumok ügyét az új közösségi vízumkódexbe egyértelmű utalás beillesztésével az emberi jogi jogvédők különleges helyzetére, ezáltal konkrét és gyorsított vízumkiadási eljárást létrehozva, amely építhet az ír és a spanyol kormány tapasztalataira e kérdésben; tudomásul veszi az azonnali veszélynek kitett vagy védelmet igénylő emberi jogi jogvédők ideiglenes áthelyezése céljából kibocsátható vízumokról folyó tárgyalást, és felhívja a COHOM-ot, hogy tegyen további lépéseket; úgy véli, hogy az emberi jogi jogvédők érdekében tett EU démarche-ok bizalmas jellege néha hasznos, de kéri, hogy a bizalmas minősítés ellenére az Unió helyi alkalmazottai rendszeresen és bizalmasan adjanak meg minden hasznos tájékoztatást e démarche-okra vonatkozóan a helyszínen működő nem kormányzati szervezeteknek, az emberi jogi jogvédőknek és a családjuknak;

81. utal a Belaruszról szóló, 2008. október 13-i tanácsi következtetésekre és az elnökség által 2008. szeptember 30-án kiadott nyilatkozatra az abban a hónapban, Belaruszban megtartott parlamenti választásokról; sajnálja, hogy a választások nem feleltek meg a nemzetközi normáknak és az EBESZ demokratikus kritériumainak; üdvözli az utolsó nemzetközileg elismert politikai fogoly, Aljakszandr Kazulin szabadon bocsátását a választások előtt; továbbra is aggasztja azonban, hogy legalább 10 aktivista még mindig „korlátozott szabadság” büntetését tölti, ami számukra csak az otthoni vagy a munkahelyükön történő tartózkodást teszi lehetővé; továbbra is súlyosan aggályosnak találja az emberi jogi helyzetet Belaruszban;

82. elítéli, hogy a kínai kormány az olimpiai játékok előtt megszigorította az emberi jogi jogvédőkre alkalmazott korlátozásokat: eltiltották őket a telefonos vagy internetes kommunikációtól, követték mozgásukat, és különböző fokú házi őrizetnek, példátlan felügyeletnek és ellenőrzéseknek vetették alá őket, aminek következtében számos aktivista inkább munkájának elhalasztását vagy felfüggesztését választotta az olimpiai játékok végéig;

2009. május 7., csütörtök

83. különösen felhívja a figyelmet arra, hogy az interneten megvalósuló szólásszabadság milyen jelentős hatást gyakorolhat a zárt közösségekre, és felhívja az EU-t, hogy világszerte támogassa a rendszerbíráló internetes újságírókat (cyber dissidents); ennek megfelelően kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy – az EU külkereskedelmi politikájának részeként – foglalkozzon az európai társaságok által harmadik országokban nyújtott internet- és IT szolgáltatásokat sújtó valamennyi korlátozással, és tekintse az e szolgáltatások nyújtásának minden szükségtelen korlátozását kereskedelmi akadállyan;

84. súlyosan aggasztja, hogy Irán 2008-ban is folytatta a független emberi jogi jogvédők és a civil társadalom tagjainak elnyomását, és hogy továbbra is folytatódott a súlyos emberi jogi jogsértések; elítéli az emberi jogi jogvédők önkényes őrizetbe vételét, kínzását és bebörtönzését munkájuk miatt, a „nemzetbiztonsággal ellentétes tevékenységek” vádjával; sajnálja a tanárok és akadémikusok ellen irányuló jelenlegi kormánypolitikát, amely elzárja a diákokat a felsőoktatáshoz való hozzáféréstől, és elítéli a diákaktivisták üldözését és bebörtönzését;

85. aggodalmának ad hangot a nicaraguai és venezuelai emberi jogi helyzet, valamint az ezekben az országokban működő számos emberi jogi szervezetet ellen elkövetett támadások és zaklatás miatt; felhívja a nicaraguai és a venezuelai kormányt és hatóságokat, hogy lépjenek fel a demokratikus jogok és szabadságok és a jogállamiság védelmében;

86. megismétli a Szaharov-díjas kubai Oswaldo Payá Sardiñas és „Damas de Blanco” („Asszonyok Fehérben”) elnevezésű csoport tekintetében fenntartott álláspontját; elfogadhatatlannak tartja, hogy egy olyan ország, amellyel az Európai Unió a legkülönbözőbb területeken, köztük az emberi jogok területén is újraindította a politikai párbeszédet, most megtagadja annak engedélyezését, hogy Oswaldo Payá és a Damas de Blanco részt vegyenek a díj 20. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen; határozottan elítéli a Szaharov-díjasokat érő módszeres erőszakot és rendszeres zaklatást; e tekintetben felszólítja a kubai kormányt, hogy haladéktalanul bocsásson szabadon minden politikai foglyot és meggyőződése miatt bebörtönzött személyt, valamint ismerje el valamennyi kubainak az országba való szabad belépéshez és az ország elhagyásához való jogát;

Iránymutatások a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédekről és elismert konzultációkról

87. tudomásul veszi a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédekről szóló iránymutatásoknak a francia soros elnökség alatt elfogadott felülvizsgált változatát; ismét felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdeményezzék ezen iránymutatások átfogó, az egyes párbeszéd elmélyített elemzésén és az így kapott eredményeken alapuló értékelését, és ennek érdekében dolgozzanak ki egyértelmű mutatókat az egyes párbeszéd hatásának értékeléséhez, valamint kritériumokat a párbeszéd kezdeményezésére, megszüntetésére és újrafelvételére vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy továbbra is szükség van az informális intézményközi ülések megtartására az egyes párbeszéd előtt és után, az intézmények közötti információcsera növelése, és szükség esetén a koordináció javítása érdekében; e tekintetben rámutat arra, hogy az emberi jogi stratégiák országonkénti alapon történő elfogadása elő fogja segíteni az EU emberi jogi politika koherenciájának javítását;

88. ezzel összefüggésben ismét hangsúlyozza a Parlamentnek a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és emberi jogokkal kapcsolatos konzultációk működéséről szóló, 2007. szeptember 6-i állásfoglalásában foglalt javaslatokat;

89. sajnálja, hogy Kína elhalasztotta a XI. EU-Kína csúcstalálkozót a Dalai Láma európai látogatása miatt; hangsúlyozza az Európai Unió és Kína közötti emberi jogi párbeszéd radikális intenzívebbé tételének újragondolásának szükségességét; nyugtalanságának ad hangot az emberi jogok súlyos megsértése miatt Kínában, és hangsúlyozza, hogy a rezsim által a 2008. augusztusi olimpiai játékok előtt tett ígéretek ellenére az emberi jogokkal kapcsolatos helyzet ténylegesen nem javult; rámutat továbbá arra, hogy az egyesülési szabadságot, a szólásszabadságot és a vallásszabadságot érintő korlátozásokat tovább szigorították; határozottan elítéli a tibetiek elleni fellépést a 2008. március 10-én kezdődött és egész Tibetben végigsöprő tiltakozási hullámot követően, valamint a kínai kormány elnyomását, amely azóta fokozódott Tibetben, és felhív egy őszinte és eredményorientált párbeszéd újbóli megkezdésére a két fél között, a „tibeti nép valódi autonómiájáról szóló memorandum” alapján; megjegyzi, hogy bár a kínai kormány ismételten biztosítékát

2009. május 7., csütörtök

adta abbéli szándékának, hogy ratifikálja a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányt, a ratifikálás még mindig függőben van; hivatkozik a Parlament 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾ Hu Csia kínai másként gondolkodó letartóztatásáról, aki 2008-ban megkapta a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjat; felhívja a kínai kormányt, hogy Hu Csiát azonnal bocsássa szabadon, és szüntesse meg a felesége, Zeng Csin-Jan és a lánya házi őrizetét; elítéli a „Charta 08” petíció aláíróival szembeni megtorlási hullámot, mely dokumentum demokratikus reformokra hív fel Kínában, és követeli a 2008. december 9. óta fogva tartott másként gondolkodó, Liu Hsziao-Po szabadon bocsátását; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jogrendszer továbbra önkényes és gyakran politikai indíttatású beavatkozásoknak van kitéve, ideértve az államtitkok rendszerét, amely megakadályozza a felelősségteljes kormányzás és az olyan rendszer kialakításához szükséges átláthatóságot, amelyben a jog uralkodik; ezzel összefüggésben helyteleníti azon jogászok szisztematikus büntetését, akik megpróbálják a kínai jogrendszert Kína saját törvényeivel és polgárainak jogaival összhangban működtetni; megállapítja, hogy Kínában az internetes szabadság még mindig nagyon gyenge, és e tekintetben kéri az internetes tartalomszolgáltatást nyújtó európai vállalkozásokat, hogy tartózkodjanak attól, hogy külföldi tisztviselőknél olyan információt adjanak ki, amely személy szerint azonosítja a szóban forgó szolgáltatás konkrét felhasználóját, kivéve ha erre az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával összhangban, a külföldi jog érvényesítésére irányuló legitim célból kerül sor;

90. továbbra is aggasztja, hogy az emberi jogokról Iránnal folytatott párbeszéd 2004 óta megszakadt, ami az emberi jogi helyzet javításában bármiféle pozitív előrelépés és Irán részéről az együttműködés hiányának köszönhető; kéri az iráni hatóságokat, hogy folytassák ezt a párbeszédet minden olyan civil társadalmi szereplő támogatásának érdekében, akik elkötelezettek a demokrácia mellett, valamint, hogy békés, erőszakmentes eszközökkel erősítsék meg azokat a meglévő folyamatokat, amelyek előmozdíthatják a demokratikus, intézményi és alkotmányos reformokat, biztosítsák e reformok fenntarthatóságát, és konszolidálják valamennyi iráni emberi jogi jogvédő és a civil társadalom képviselőinek részvételét a politikai döntéshozatali folyamatokban, megerősítve az általános politikai diskurzusban játszott szerepüket; mélyszélesen aggasztja, hogy 2008-ban Iránban az emberi jogi helyzet rosszabbodott, és a szólás és gyülekezés szabadságát továbbra is korlátozzák; ezzel összefüggésben mélyszélesen aggasztja az újságírók, írók, tudósok, nőjogi és emberi jogi aktivisták elnyomása; változatlanul aggályosnak tartja az iráni etnikai és vallási kisebbségek elnyomását; elítéli Iránban a halálbüntetés növekvő – többek között fiatalok tekintetében is történő – alkalmazását;

91. sajnálja, hogy az Európai Unió-Oroszország emberi jogi konzultációk nem vezettek eredményre; sajnálja, hogy az orosz hatóságok elutasították a részvételt a konzultációk előkészítése érdekében hazai és nemzetközi civil szervezetek bevonásával megtartott kerekasztal találkozók; megjegyzi, hogy a konzultációk során az Európai Unió emberi jogokkal kapcsolatos aggályokat vetett fel, különösen a szólás és a gyülekezés szabadságával, a civil társadalom működésével, a kisebbségi jogokkal, a rasszizmus és idegengyűlölet elleni fellépéssel, a gyermekek és nők jogaival, valamint az EU és Oroszország nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel kapcsolatban; sajnálja, hogy ennek ellenére az Európai Uniónak nem sikerült változást elérnie Oroszország politikájában, különös tekintettel a büntetlenségre és a bíróságok függetlenségére, az emberi jogi jogvédőkkel és politikai foglyokkal, többek között Mihail Hodorkovszkijjal kapcsolatos bánásmódra, a média függetlenségére és a szólásszabadságra, az etnikai és vallási kisebbségekkel való bánásmódra, a fegyveres erőknél a jogállamiság tiszteletben tartására és az emberi jogok védelmére, a szexuális orientáción alapuló megkülönböztetésre és más kérdésekre; hivatkozik a 2008. június 19-i állásfoglalására ⁽²⁾ a 2008. június 26-27-i, Hanti-Manszijszk-i EU-Oroszország csúcstalálkozóáról; ismét hangot ad aggályainak az emberi jogi jogvédők rosszabbodó helyzete, valamint a civil szervezetek regisztrációjával és tevékenységeik végzésével kapcsolatos nehézségek miatt; megismétli a szélsőségek elleni törvény miatti aggályait, amely érintheti az információ szabad áramlását, és ahhoz vezethet, hogy az orosz hatóságok tovább korlátozzák a független újságírók és a politikai ellenzékiek szólásszabadsághoz fűződő jogait; további aggályának ad hangot az Amnesty International 2008. évi jelentésével összhangban amiatt, hogy az Ügyész Hivatala továbbra sem tartja tiszteletben Mihail Hodorkovszkij és társa, Platon Lebegyev tisztessége, a nemzetközi normáknak megfelelő tárgyaláshoz fűződő jogait, és mélyszélesen sajnálja az egykori Jukosz alelnökkel, Vaszilij Alekszanjannal szemben tanúsított bánásmódot, tekintettel arra, hogy miután nem volt hajlandó hamis vallomást tenni Mihail Hodorkovszkij ellen, az orosz hatóságok hagyták, hogy egészségi állapota kritikus mértékig leromoljon; csatlakozik az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének az orosz

⁽¹⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 82. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0309.

2009. május 7., csütörtök

hatóságokhoz intézett felhívásához, hogy „éljenek minden rendelkezésre álló törvényes eszközzel” Igor Szutjagin és Valentin Danilov szabadon bocsátásának biztosítása érdekében; üdvözli Mihail Trepaskin szabadon bocsátását; mélységesen sajnálja, hogy törölni kellett az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) választási megfigyelő misszióját, amelynek a 2008. márciusi oroszországi elnökválasztást kellett volna figyelemmel kísérnie, amiatt, hogy az orosz hatóságok korlátozták e misszió tevékenységét;

92. tudomásul veszi a Földközi-tenger déli partvidékén fekvő országokat (Marokkó, Tunézia, Libanon, Jordánia, Egyiptom, Izrael és a Palesztin Hatóság) érintő emberi jogi albizottságok meglétét az európai szomszédsági politikával összefüggésben, és kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre emberi jogi albizottságokat valamennyi szomszédos országgal; megismétli a parlamenti képviselőkhez intézett felhívását, hogy kapcsolódjanak be az ilyen albizottságok üléseinek előkészítésébe, és kapjanak tájékoztatást azok eredményeiről; üdvözli az érintett országokban a Bizottság küldöttségei, Brüsszelben pedig annak illetékes osztályai által a civil társadalommal mind előtte, mind pedig utána folytatott konzultációt; megkérdőjelezi ugyanakkor az alkalmazott módszer – különösen az albizottságokon belül folytatott tárgyalások értékelési kritériumainak – hatékonyságát és koherenciáját; úgy véli hogy ezeknek az albizottságoknak lehetővé kell tenniük a cselekvési tervben leírt emberi jogi kérdések különös nyomon követését, azonban hangsúlyozza, hogy az emberi jogokról folytatott tárgyalásoknak semmiképpen sem szabad ezekre az albizottságokra korlátozódniuk, és hangsúlyozza az emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó többi albizottsággal, például a migrációs albizottsággal való együttműködés fontosságát; rávilágít annak szükségességére, hogy ezeket a kérdéseket a legmagasabb szinten is a politikai párbeszéd részévé kell tenni, hogy javuljon az EU politikájának koherenciája ezen a téren; meggyőződése, hogy az európai szomszédsági politika kialakítása és szerkezete (cselekvési terv, nyomon követési jelentés, albizottságok) valódi lendületet adhat az emberi jogok előmozdításának, ha az Európai Unió valódi politikai szándékot tanúsít az emberi jogok elsődlegességének koherens, szisztematikus és több területre kiterjedő módon történő tiszteltetésben tartása terén; következként úgy véli, hogy az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteltetésben tartása az Európai Unió és harmadik országok közötti kapcsolatok megerősítésének előfeltétele; a Líbiával megkötendő keretmegállapodás összefüggésében kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kellő figyelmet fordítson az emberi jogokkal kapcsolatos párbeszédre és együttműködésre;

93. határozottan elítéli a közelmúltban Gázában bekövetkezett katonai eszkalációt és a humanitárius helyzet további romlását, ugyanakkor feltétel nélküli együttérzését fejezi ki a dél-izraeli polgári lakosság iránt; sürgeti a feleket az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1860. (2009) határozatának teljes körű végrehajtására, a tartós tűzszünet biztosítása érdekében; hangsúlyozza a hatékony elszámoltathatóság sürgető szükségességét a nemzetközi humanitárius jog megszegése esetén; e tekintetben üdvözli az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának határozatát egy független tényfeltáró misszió felállításáról, amelynek feladata a közelmúltbeli gázai konfliktus során bármely oldalon elkövetett háborús bűnök és súlyos emberi jogi jogsértések kivizsgálása; sürgeti valamennyi felet az ENSZ emberi jogi ügyeket vizsgáló megbízottaival való együttműködésre; tudomásul veszi a Külkapcsolatok Tanácsa 2009. január 27-i kötelezettségvállalását e vizsgálatok szoros nyomon követésére vonatkozóan, és kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal való szoros egyeztetés mellett határozzon a vizsgálatok eredményeinek ismertté válását követően teendő további lépésekről;

94. elismeri az EU-Üzbegisztán emberi jogi párbeszéd második fordulóját, amelyre 2008. június 5-én került sor; tudomásul veszi a sajtószabadságról szóló szemináriumot, amelyet Taskentben, 2008. október 2-3-án tartottak; úgy véli azonban, hogy a szeminárium nem tudta elérni az eredeti szándékok szerinti célját, azaz nyílt vita biztosítását az emberi jogok megsértéséről és a sajtó szabadságáról Üzbegisztánban; megjegyzi, hogy az andidsáni mérsárlás független nemzetközi kivizsgálása még mindig nem történt meg, és az emberi jogi helyzet sem javult Üzbegisztánban; üdvözli két emberi jogi jogvédőt, Dilmurod Muhiddinov és Mamaradzab Nazarov szabadon bocsátását; elítéli, hogy politikai indíttatású vádakkal fogva tartanak egyes emberi jogi jogvédőket és független újságírókat, és sürgeti az üzbég hatóságokat, hogy bocsássanak szabadon minden emberi jogi jogvédőt és más politikai foglyot; megismétli mélységes aggodalmát Szalidzon Abdurahmanov független újságíró, és Agzam Turgunov emberi jogi aktivista bebörtönzése miatt; tudomásul veszi az Üzbegisztánról szóló, 2008. október 13-i tanácsi következtetéseket; sürgeti az üzbég hatóságokat, hogy fogadják el a Human Rights Watch új ország-igazgatójának akkreditációját, és engedélyezzék e szervezet, illetve más nemzetközi és nem kormányzati szervezetek akadálymentes működését; kéri Üzbegisztánt, hogy teljes körűen és hatékonyan működjön együtt az ENSZ kínzással és a

2009. május 7., csütörtök

szólásszabadsággal foglalkozó különleges előadóival, és vonja vissza az üzbegisztáni civil szervezetek regisztrációjára és működésére vonatkozó korlátozásokat; tudomásul veszi, hogy a Tanács úgy döntött, nem újítja meg a 2007/734/KKBP közös álláspontra (1) említett egyes személyekre vonatkozó utazási korlátozásokat, amelyeket a Tanács 2007. október 15-16-i és 2008. április 29-i következtetéseivel összhangban felfüggesztettek; üdvözlí, hogy a Tanács viszont úgy döntött, hogy 12 hónapos időtartamra megújítja az említett közös álláspontra elrendelt fegyverszállítási tilalmat; felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálják felül az általános emberi jogi helyzetet Üzbegisztánban; megismétli a politikai foglyok azonnali szabadon bocsátására vonatkozó felhívását; tudomásul veszi az EU elnökség által az egyedi esetekről, 2008. december 17-én tett nyilatkozatot;

95. üdvözlí, hogy az Európai Unió és Türkmenisztán 2008 júliusában megtartotta az emberi jogi párbeszéd első fordulóját; üdvözlí az aggályok felvetését a türkmenisztáni emberi jogi helyzettel kapcsolatban, különös tekintettel a szólás és gyülekezés szabadságára, a bíróságok függetlenségére és a civil társadalom működésére; utal a Közép-Ázsiára vonatkozó EU stratégiáról szóló, 2008. február 20-i állásfoglalására (2), és megerősíti, hogy Türkmenisztánnak haladást kell elérnie a kulcsterületeken ahhoz, hogy az EU megkösse az ideiglenes megállapodást, többek között azért, hogy szabad és akadálymentes hozzáférést biztosít a Vörös-kereszt Nemzetközi Bizottságának, a nemzetközi normáknak megfelelően elvégzi az oktatási rendszer reformját, feltétel nélkül szabadon bocsát minden politikai foglyot és lelkiismereti meggyőződése miatt bebörtönzött foglyot, eltöröl minden kormányzati utazás-korlátozást, és valamennyi nem kormányzati szervezet és emberi jogi testület számára lehetővé teszi, hogy szabadon működjenek az országban; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az ideiglenes megállapodás aláírása előtt világosan fogalmazza meg az emberi jogok terén teendő konkrét előrelépéseket, és ennek céljából fogadjon el egy, a teljesítés konkrét ütemezését tartalmazó ütemtervet;

96. támogatja a Tanács készségét arra, hogy emberi jogi párbeszédet hozzon létre valamennyi fennmaradó közép-ázsiai országgal; kéri, hogy a párbeszédnek legyenek eredményorientáltak, és teljes mértékben álljanak összhangban a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédre vonatkozó EU iránymutatásokkal, garantálva a civil társadalom és az Európai Parlament részvételét; kéri, hogy a párbeszéd létrehozása járjon együtt megfelelő erőforrások biztosításával a Tanács és a Bizottság titkárságán belül;

97. megjegyzi mind Törökország, mind az EU elkötelezettségének fontosságát Törökország csatlakozási folyamata mellett a Törökországban folyamatban lévő emberi jogi reformok szempontjából; a szólásszabadság felé tett pozitív lépésnek tekinti Törökországban a kormány azon döntését, hogy engedélyezi a kurd televízió közvetítéseit; ugyanakkor sajnálja, hogy a kurd nyelv használata még mindig be van tiltva a parlamentben és a politikai kampányok során; megismétli, hogy, további jogalkotási reformokra van szükség a kisebbségek és a teljes szólásszabadság tiszteletben tartásának és védelmének biztosítására, mind a jogban, mind pedig a gyakorlatban, az emberi jogokról szóló európai egyezményrel és az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogával összhangban; aggodalommal jegyzi meg, hogy nem történt előrehaladás bizonyos emberi jogi dokumentumok – különösen az OPCAT, a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ egyezmény, valamint az emberi jogokról szóló európai egyezmény 4., 7. és 12. kiegészítő jegyzőkönyve – ratifikálása tekintetében;

98. sürgeti az új pakisztáni kormányt, hogy tegyen megfelelő lépéseket az emberi jogi helyzet javítása érdekében Pakisztánban; hivatkozik az Amnesty International azon kérésére, amely arra sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy a korábbi elnök, Pervez Musharraf által, 2007-ben törvénytelenül hivatalukból eltávolított bírakat helyezze vissza; üdvözlí, hogy az EU független választási megfigyelő missziót küldött a 2008. február-i általános parlamenti választásokra; elégedetten jegyzi meg, hogy a választásokon érvényesült a verseny, és azok eredményeképpen növekedett a demokratikus folyamat iránti közbizalom; megjegyzi, hogy az EU elkötelezett a demokratikus intézmények megerősítésének támogatása mellett, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a bíróság és az ügyvédek által a demokráciáért indított mozgalmat, különösen néhány képviselőjük, például Choudhry úr meghívásával; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Pakisztánnal való, folytatódó párbeszéd keretében az emberi jogok képezzenek az EU egyik fő prioritását;

(1) A Tanács 2007. november 13-i 2007/734/KKBP közös álláspontra az Üzbegisztánnal szembeni korlátozó intézkedésekről (HL L 295., 2007.11.14., 34. o.)

(2) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0059.

2009. május 7., csütörtök

99. üdvözlí, hogy a Tanács javasolja emberi jogi párbeszédok indítását számos latin-amerikai országgal; hangsúlyozza, hogy e párbeszédeknek együtt kell járniuk olyan határozott, konkrét és elérhető emberi jogi követelményekkel, amelyek az uniós intézményekre is egyformán kötelezettségeket rónak az érintett országokkal fennálló kapcsolataik terén; hangsúlyozza a közép-amerikai országok bevonásának kívánatos voltát; tudomásul veszi a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány és a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány aláírását a kubai kormány által 2008 februárjában; felhív ezen egyezségokmányok fenntartások nélküli ratifikálására; kéri a kubai kormányt, hogy bocsássa szabadon valamennyi politikai foglyot, és tartsa tiszteletben az aláírt szerzödések által védett jogokat; tudomásul veszi a Tanács 2008. június 20-i határozatát, amely megszünteti a Kubával szembeni informális szankciókat; megjegyzi, hogy a Tanács 2009-ben határoz arról, hogy folytat-e politikai párbeszédet Kubával, ami attól függ, hogy az emberi jogok tekintetében történtek-e jelentős előrelépések;

100. felhívja Oroszországot mint megszálló hatalmat Grúziában, hogy védelmezze az emberi jogokat Abháziában és Dél-Oszétiában, ideértve a polgároknak az otthonaikba történő visszatéréshez fűzödő jogát; felhívja valamennyi felet, hogy folytassák a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodások szerinti kötelezettségvállalásaik teljesítését; kéri az összes érintett kormányt, hogy továbbra is biztosítsanak részletes térképeket és tájékoztatást a konfliktus által érintett területekről, amelyekre fürtös bombákat löttek, hogy elősegítsék e területek megtisztítását a fürtös lövedékektől, és azokat biztonságossá tegyék a civilek számára; úgy véli, hogy mindkét kormánynak tájékoztatási kampányokkal kell biztosítania a közvélemény tájékoztatását a fel nem robbant anyagok veszélyeiről; felhívja a felelős közigazgatásokat, hogy járuljanak hozzá nemzetközi emberi jogi megfigyelők Dél-Oszétiába és Abháziába küldéséhez;

101. aggodalmát fejezi ki a burmai emberi jogi helyzet javulásának hiánya miatt, különös tekintettel a 2010-ben tartandó, közelgő választásokra; elítéli, hogy a közelmúltban a burmai ellenzék több mint száz tagját tartóztatták le, és ítélték el kirakatperekben, és elítéli a rájuk kiszabott drákói büntetéseket; sürgeti a burmai kormányt, hogy haladéktalanul bocsássa szabadon az összes politikai foglyot; úgy véli, hogy a Parlamentnek egy nehézsúlyú missziót kellene Burmába küldenie, látván, hogy a jelenlegi emberi jogi helyzet az összes szankció ellenére sem javul, és hogy fokozni kell a burmai rezsimre gyakorolt nemzetközi nyomást;

A Tanács és a Bizottság tevékenységeinek általános vizsgálata, beleértve a két elnökség teljesítményét is

102. kéri a Tanács elnökségét, hogy az emberi jogi szempontból különösen aggályos országokra összpontosítson;

103. üdvözlí a kultúrák közötti párbeszéd európai éve (2008) keretében sorra kerülő eseményeket és vitákat, és elégedetten veszi tudomásul a két elnökség alatt tett kezdeményezéseket;

104. üdvözlí a francia elnökség és a Bizottság által, 2008. december 10-én megrendezett Európai Unió NGO Emberi Jogi Fórumot az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 60. évfordulójának témájáról, amely különösen a nőkkal szembeni hátrányos megkülönböztetésre összpontosított;

105. nagyobb erőfeszítésekre és határozottabb fellépésre hív fel az Európai Unió részéről, amelyek célja politikai megállapodás elérése a darfúri konfliktusban és egy globális békemegállapodás végrehajtásának elősegítése; hangsúlyozza a büntetlenség felszámolásának szükségességét és az ENSZ Biztonsági Tanács szankcióinak alkalmazását; üdvözlí, hogy az Európai Unió támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróság által Darfurral kapcsolatban kiadott elfogatóparancsokat, amelyeket a lehető legsürgösebben végre kell hajtani;

106. üdvözlí az ENSZ Biztonsági Tanács 2008. szeptember 24-i 1834. sz. határozatát, amely 2009. márciusig meghosszabbítja a Közép-Afrikai Köztársaságba és Csádba küldött ENSZ-misszió mandátumát, valamint az ENSZ azon szándékát, hogy engedélyezze egy ENSZ katonai komponens telepítését a EUFOR Csád/KAK felváltására Csádban és a Közép-Afrikai Köztársaságban;

2009. május 7., csütörtök

107. üdvözlí, hogy a Tanács létrehozza és rendszeresen frissíti azon országok (az úgynevezett „fordulóponton lévő országok”) listáját, amelyekkel kapcsolatban további összehangolt erőfeszítéseket kell tenni a gyermekekre és a fegyveres konfliktusokra, a halálbüntetésre és az emberi jogi jogvédőkre vonatkozó EU iránymutatások végrehajtása érdekében;

108. megismétli azon kérését, hogy a harmadik országokkal az emberi jogokról és a demokráciáról folytatott tárgyalásokon, a vonatkozó okmányokban, dokumentumokban és jelentésekben, ideértve az emberi jogok helyzetéről szóló éves jelentéseket is, kifejezetten is foglalkozzanak a megkülönböztetés kérdésével, ideértve az etnikai, nemzeti és nyelvi kisebbségek, a vallásszabadság kérdéseit - köztük a bármilyen vallással szembeni intolerancia kérdését és a kisebbségi vallások elleni megkülönböztető gyakorlatokat - a kasztalapú megkülönböztetést, az őshonos népek jogainak védelmét és előmozdítását, a nők emberi jogait, a gyermekek jogait, a fogyatékkal élő személyek, többek között a szellemi fogyatékkal élő személyek jogait, valamint a bármilyen szexuális orientációjú **és nemi identitású** emberek jogait, adott esetben teljes mértékben bevonva szervezeteiket mind az Európai Unióban, mind a harmadik országokban;

109. tudomásul veszi a francia elnökség „Unió a Mediterrán Térségért” elnevezésű kezdeményezését, mint új kihívást a mediterrán térségben a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a Földközi-tengeri térségre vonatkozó új kezdeményezések Unió általi kidolgozása nem vezethet ahhoz, hogy csökkenjen a térségbeli demokráciával és az emberi jogokkal kapcsolatban szükséges reformok előmozdítására fordított figyelem és e reformok prioritása;

A Bizottság külső támogatási programjai, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)

110. üdvözlí, hogy a Parlament prioritásait figyelembe vették az EIDHR 2007. és 2008. évi programozási dokumentumaiban;

111. felhív az elektronikus kivonatok aktualizálására, amelyek célja, hogy a földrajzilag és tematikusan szervezett valamennyi EDIHR projektet lefedjék;

112. elégedetten veszi tudomásul az emberi jogi jogvédőknek nyújtandó támogatás új célkitűzésének hatálya alá tartozó projektek benyújtása iránt megnyilvánuló érdeklődést és a védelmükre irányuló sürgős intézkedés lehetőségét; tudomásul veszi, hogy a Bizottság 11 kedvezményezettet választott ki e projektek végrehajtására, és várakozásai szerint a tényleges tevékenységek 2009 elején kezdődnek meg;

113. ismét felhívja a Bizottságot, hogy az EIDHR végrehajtásával megbízott személyi állomány szintjét igazítsa ki mind a központban, mind a delegációknál, figyelembe véve az új eszköz sajátosságait és problémáit;

114. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az összhangot az Unió politikai prioritásai és az általa támogatott projektek és programok között, különösen a harmadik országokkal kapcsolatos kétoldalú programozással összefüggésben;

Választási támogatás és választási megfigyelés

115. elégedetten veszi tudomásul, hogy az EU növekvő mértékben él a választási támogatás és a választási megfigyelés alkalmazásával a demokrácia előmozdítására harmadik országokban, erősítve ezáltal az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a jogállamiság tiszteletben tartását, tovább azt, hogy e missziók minőségét és függetlenségét széles körben elismerik;

116. hangsúlyozza, hogy a teljes választási ciklusra kiterjedő, mind a választási támogatásra mind a választási megfigyelésre vonatkozó átfogó EU módszertan nagyok sikeres volt az EU számára, és az EU-t vezető nemzetközi választási megfigyelő szervezette tette;

2009. május 7., csütörtök

117. üdvözlö az EU első választási megfigyelési kézikönyvét, amelyet 2008 áprilisában adtak ki; elégedetten veszi tudomásul a nemi kérdésekről szóló külön fejezetet; megjegyzi, hogy az új kézikönyv átfogó áttekintést nyújt az EU választási megfigyelő misszióinak módszertanáról, és leírást arról, hogy a missziókat miként tervezik, telepítik és hajtják végre, valamint arról, hogy a nemzetközi normákat miként alkalmazzák az értékelés és a jelentéstétel során;

118. felhív a fokozott elővigyázatosságra azon országok kiválasztási kritériumai tekintetében, amelyekben választási támogatásra/választási megfigyelésre kerül sor, továbbá a nemzetközi szinten meghatározott módszertan és szabályok betartására, különösen a misszió független jellegét illetően;

119. megismétli felhívásait, hogy a választási folyamatot - beleértve a választás előtti és utáni fázisokat egyaránt - építsék be az érintett harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd különböző szintjeibe az EU politikák koherenciájának biztosítása, valamint az emberi jogok és a demokrácia kulcsszerepének megerősítése érdekében;

Az emberi jogok általános érvényesítése

120. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is kísérje szoros figyelemmel az „általános preferenciarendszer plusz” (GSP+) szerinti kedvezmények olyan országoknak történő nyújtását, amelyek súlyos hiányosságokat mutattak a legfontosabb munkaügyi normákkal kapcsolatos nyolc ILO egyezmény végrehajtásában, a polgári és politikai jogok megsértése vagy börtönmunka alkalmazása miatt; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki kritériumokat annak meghatározására, hogy mikor kell a GSP-t visszavonni emberi jogi okokból;

Gazdasági, szociális és kulturális jogok

121. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, szociális és kulturális jogok éppen olyan fontosak, mint a polgári és politikai jogok; hangsúlyozza az EU elkötelezettségét a millenniumi fejlesztési célok elérésének támogatása mellett, amint azt a 2007. decemberben és 2008. júniusban tartott Európai Tanács következtetései kifejtik;

122. felhívja az EU-t, hogy érvényesítse a gazdasági, szociális és kulturális jogok védelmét is a harmadik országokkal fennálló külkapcsolataiban, rendszeresen vegye fel ezeket a jogokat a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultációk napirendjére, és gyakoroljon nyomást a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány fakultatív jegyzőkönyvének végrehajtása érdekében, különös tekintettel az egyéni panasz eljárás hatékony működésére;

123. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák a gazdasági, szociális és kulturális jogok koherenciáját az EU fejlesztési, külkereskedelmi és emberi jogi politikáiban, és e célból hozzanak létre egy szolgálatközi munkacsoportot e jogokról;

124. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok közé tartozik az élelemhez, a megfelelő lakhatáshoz, az oktatáshoz, a vízhez, a földhöz, a tisztességes munkához, a szociális biztonsághoz, valamint a szakszervezet-alakításhoz fűződő jog is, és különösen fontos annak biztosítása, hogy ezeket a jogokat a rendkívül veszélyeztetett csoportok is élvezhessék, mint például a legkevésbé fejlett, a konfliktus utáni helyzetben lévő vagy a feltörekvő országok lakossága, az őshonos népek, a klímaváltozás menekültjei, a migránsok stb.;

125. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen külön erőfeszítéseket az élelemhez való jog biztosítása érdekében a jelenlegi élelmiszer- és általános gazdasági válságban;

126. hangsúlyozza a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításának és annak szükségességét, hogy az EU-tagállamokban székhellyel rendelkező transznacionális vállalatokat arra kötelezzék, hogy a harmadik országokban folytatott tevékenységük során is tartsák tiszteletben a releváns ILO szabályokat;

2009. május 7., csütörtök

127. elégedetten veszi tudomásul, hogy a GSP+ rendszer - az emberi jogok és a nemzetközi kereskedelem összekapcsolása révén - ösztönzi a fenntartható fejlődést és a felelősségteljes kormányzást, és felhív az alapvető elem klauzula betartásának hatékony figyelemmel kísérésére;

128. ismételt felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek uniós kezdeményezéseket nemzetközi szinten a szexuális orientáció és a nemi identitás alapuló üldözés és megkülönböztetés elleni küzdelem terén, például azzal, hogy előmozdíják egy e kérdéstről szóló ENSZ határozat elfogadását, és támogatást nyújtanak az egyenlőséget és diszkrimináció-mentességet előmozdító nem kormányzati szervezeteknek és szereplőknek;

Az Európai Parlament emberi jogi esetekben tett beavatkozásainak hatékonysága

129. elvárja, hogy állásfoglalásait és az emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos más kulcsfontosságú dokumentumokat lefordítsák a célterületen beszélt nyelvre;

130. üdvözlöi az ENSZ Közgyűlésén 2008. december 18-án bemutatott és 66 állam, köztük az Európai Unió valamennyi tagállama által támogatott, áttörést jelentő nyilatkozatot, amely megerősíti, hogy az emberi jogok nemzetközi védelme a szexuális orientációra és a nemi identításra is kiterjed, valamint megerősíti a megkülönböztetésmentesség elvét, amelynek értelmében az emberi jogok szexuális orientációra és nemi identításra való tekintet nélkül minden embert megilletnek;

131. felhívja a Tanácsot, hogy adjon érdemi választ a Parlament hivatalos közleményeiben kifejezett kívánságokra és aggályokra, különös tekintettel a sürgősségi állásfoglalásokra;

132. emlékezteti a harmadik országokba látogató parlamenti küldöttségeket, hogy szisztematikusan vegyenek napirendre egy parlamentközi vitát az emberi jogi helyzetről, valamint találkozókat az emberi jogi jogvédőkkel, hogy első kézből szerezzenek tudomást az érintett ország emberi jogi helyzetéről, és szükség esetén nemzetközi ismertséget és védelmet is biztosíthassanak számukra;

133. meggyőződése, hogy csak egy, a Parlamenten belüli megerősített emberi jogi szerv képes előmozdítani a koherens, hatékony, szisztematikus és több területre kiterjedő emberi jogi politikát a Parlamenten belül, valamint a Tanács és a Bizottság irányában, különösen a Lisszaboni Szerződés külpolitikára vonatkozó rendelkezései tekintetében;

134. üdvözlöi a Szaharov Hálózat létrehozását, amint azt a Szaharov-díj 20. évfordulóján bejelentették; úgy véli, hogy gyorsan döntést kellene hozni a Hálózat működésének szabályairól, és rendelkezésre bocsátani a célkitűzéseinek eléréséhez szükséges forrásokat; ismételten kéri, hogy a Szaharov-díj valamennyi kitüntetettje, és különösen Aung Szan Szú Kji, Oswaldo José Payá Sardiñas, a kubai Damas de Blanco csoport és Hu Csia eljuthasson az uniós intézményekbe; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem érkezett érdemi válasz az Európai Unió által az alapvető szabadságok, különösen a szólásszabadság és a politikai egyesülés szabadsága tiszteletben tartásával kapcsolatban a kínai, a burmai és a kubai hatóságokhoz intézett felhívásokra;

*

* *

135. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányának és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint az állásfoglalásban említett országok és területek kormányának.